

ZÁBĚR

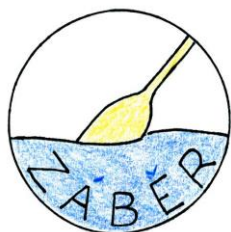
Co může podporovat štičí sounáležitost?

Soutěž log

Soutěže se účastnili celkem tři členi: Kečup, Olda a Bára. Všem třem moc děkujeme a vážíme si jejich snahy a pomoci Záběru, aby měl něco stálého, co ho bude provázet během jeho existence.

Soutěž vyhrál Kečup ve spolupráci s panem Kečupem se svým pádlem v záběru, které už zdobí levý horní roh časopisu. Kečupe, patří ti velká gratulace. A tady jsou všechny výtvary, které nám přišly.

Marta

Kruhová loga s pádlem - Kečup
Na promítací pásce - Bára
Štika v Záběru - Olda

V březnu slaví narozeniny

Blahopřejeme

Pískovi	12. narozeniny
Nemo	12. narozeniny
Cukrovi	11. narozeniny
Renče	36. narozeniny

Rozvěšování ptačích budek

Dne 24.2 2016 se náš oddíl rozhodl pomoci sýkorkám a rozvěsit ptačí budky v okolí loděnice. Asi si říkáte, jak se na tento nápad přišlo. Za prvé se valná většina z nás potřebuje zdokonalit ve zručnosti a sýkorky v našich starých budkách rozhodně nebydlí a ani to neměly v plánu. Také Vás zřejmě zajímá (zejména rodiče), jak celá schůzka probíhala.

Poté, co všichni dorazili, jsme se dozvěděli, že Cukr (Matěj) má dnes svátek, takže každý dostal bonbón a všichni byli nadšení. Vedení oddílu rozhodlo, že nám ukáží naši budoucí klubovnu, která už bude opravdu naše. Po pár krocích jsme odbočili a zjevili se před nevelikým domečkem,

který vypadal, že za chvíli spadne. Renča s velikým nadšením vstoupila dovnitř a okamžitě nás pobízela, abychom šli za ní. Popravdě jsem chtěla zůstat venku, ale poté co tam vlezli i naši nejmenší, jsem si řekla, že přece jen vejdu. Asi po dvou krocích jsem mále propadla podlahou, ale i tak jsme všichni v pořádku vylezli ven.

Hned vedle byli další dveře a za nimi naše budky. Po trochu zmateném rozdávání budek jsme vyrazili. Zastavili jsme až u velkého stromu, kolem kterého se zatáčí k loděnici. Každá dvojice dostala kus zeleného krepového papíru na označení stromu, který měl tu výsadu na sobě mít jednu z našich budek. Po tomto velmi složitém výběru jsme začali s přidělováním budek. Vše šlo jako po másle a nikdo se kupodivu nezranil. Když už většina měla budky přidělané, rozhodli jsme se zahrát si naši oblíbenou hru s názvem trojnožka. Já jsem většinou vypadla hned na začátku, ale i tak byla zábava sledovat ostatní, jak se snaží nezbourat trojnožku.

Naše schůzka utekla jako voda a my se museli vrátet. Na místě začátku naší schůzky už čekali rodiče. Rozloučili jsme se a každý odešel domů.

Eliška

Vyrobte si peněženku z tetrapaku

Máte doma hodně krabic od mléka či džusu a nevíte co s nimi? Chtěli byste je zrecyklovat, ale nevíte jak? Chcete aspoň trochu pomoci přírodě? Jestli jste na všechny otázky odpověděli ano, pak je tento tip přímo pro vás.

Výroba peněženky je opravdu úplně jednoduchá a zvládne to s trochou snahy i ta nejmenší Štika. Navíc šetříte životní prostředí, recyklujete a dokonce je to i zábava. Abyste si mohli tuto peněženku, která mimochodem vypadá cool, vyrobit, je zapotřebí pouze tetrapaková krabice od mléka, barevná lepicí páska, guma, sešíváčka a nůžky. Návod naleznete na stránce: www.fotonavod.cz.

Tento výrobek se hodí třeba i jako dárek pro někoho k svátku nebo narozeninám a určitě se bude líbit. Neváhejte a vyrábějte!

Andrea

Jak to zvládla Redakce?

Naskytla se mi příležitost, kdy jsem mohla tento tip vyzkoušet jako dárek. Můj bratranec slavil své 14. narozeniny. Rozhodla jsem se ho potěšit tímto eko dárkem a otestovat, zda-li Vám ho máme doporučit. Ano, doporučujeme to. Tonda měl radost a peněženku do časopisu nafotil. A navíc se zmenší pravděpodobnost, že vám peněženku někdo ukradne. Proč? Zloděje krabice od džusu nezajímá. Vaše doklady zůstanou v bezpečí a peněžní obnos také. Nevěříte? Vyzkoušejte!

Marta

*Proč jsou skauti skauty?
Máme nějakou dobrou myšlenku? Děláme něco pro ostatní lidi. Dobré skutky sbírky a...*

Darování krve

Abychom jako skauti byli co k čemu, musíme každý den udělat alespoň jeden dobrý skutek. Ti plnoletí z nás dne 16. 3. darovali krev. Je to jeden z dobrých skutků, co děláme, ale na každý den to opravdu není. Za náš

V oddíle nechybí legrace a zábava. Umíme se zabavit i samostatně bez vedoucích. Naši sounáležitost podporují různé „štičí“ neformální zvyky, které z dlouhých chvílí samy vznikají. Jeden z těch oblíbenějších je...

Plyšáčkování

Úchylka plyšáčkování je už dlouholetá, ale stále vytrvalá. Projevuje se asi takto: jde nevytížená Štika, která neví roupama co by a do čeho dloubat. Najednou zahlédne nabručeného Rádía a řekne pro sebe: „To by mohl být skvělý plyšáček“. Nadechne se a zařve z plných plic: „RÁDIO PLYÝŠÁÁ-ČÉÉÉK“!!! Všichni zbystří a rozběhnou se k nic netušícímu Rádioví a samou láskou ho umačkají, poválejí, a kolem dokola se lepí ryby všeho druhu: Kosatky, Kladvouni, Delfíni a Žraloci. Největší Chudáci jsou samozřejmě ti, kteří jsou Rádioví nejbliž. A co samotný Rádío? Ten je jako skála, na které jsou přisáty mušle všech druhů a velikostí, akorát že na rozdíl od skály sebou mrská a snaží se vyprostit z našeho láskyplného sevření.

Stát se plyšáčkem není jednoduché. Plyšáčkem se stanete, jen když jím být nechcete. Pokud jste četli předchozí odstavec o Rádioví, tak ten plyšáčkování nesnáší. Takže to samozřejmě schytl. Někteří plyšáčci to

oddíl darovali Renča, Olda, Rádío, pan Rádío, Pája (která půjde samostatně jindy) a také paní Sušenková.

Dohromady jsme odevzdali 2355 ml krve + dalších 450ml od Páji. Paní Sušenková šla

jako prvodárce a bude chodit i nadále. Další darování krve bude probíhat v červenci. Chcete jít darovat krev s námi? Jestli jste plnoletí, rádi vás uvidíme.

Marta

schyťávají pořád, někdo skoro pořád a většina snad vůbec. Máme totiž občasné a neustálé plyšáčky. Je to dost složité, ale musíte to prostě pochopit, abyste si na nás dali pozor. Občasný plyšáček může být jakýkoli více oblíbený člen, který padne do oka vyvolávači (vyvolávač viz ob jeden odstavec) např. Pája. Pája padne do oka nevytíženému vyvolávači, který zařve, a všichni se na ni sesypou. Chudák Pája. No což, oblíbenci to mají těžké. Naštěstí je spíš občasným plyšáčkem, na rozdíl od Rádía a Kocourka.

Rádío s Kocourkem jsou plyšáčci z povolání. Ti by se muchlováním s oddílem mohli žít. Kocourek mezi námi moc času není, jelikož ve středu pracuje. A o to víc je potom uplyšáčkovanej. Jednou nás na tábor na Berounce přišel navštívit a plyšáčkování ho neminulo. No a Rádío? Ten je moc vážný na všechny věci točící se kolem vodního skautingu, proto ho musíme někdy odvázat. Proto je Rádío Plyšáček hned na první příčce v žebříčku plyšáčků v historii.

Kdo s plyšáčkováním přišel? To není dlouhá historie. To je dávná historie. Kdysi dávno asi tak na táboře na Hronu roku 2011 se nevytížený Písk se Sekyrkou rozhodli plyšáčkovat se s Májou. První reakce byla: „Né žádný plyšáček, nechte mě být“! Ale Písk se Sekyrkou byli neodbytní a pořád křičeli: „MÁJA PLYÝŠÁÁČÉÉÉK“! No, je to už pět let co jsem

jako osmiletá holčička seděla u stanu a přihlížela jsem jak se kluci plyšáčkují s mojí sestrou. Náhodou to byla sranda. Z tohoto příběhu tedy plyne, kdo je hlavním vyvolávačem. Samozřejmě, že Písk. Když Písk vyvolá Plyšáčka, tak to má plyšáček zpečetěné. Co jsem vám zatím popsala, je jeden způsob plyšáčkování a to ten atraktivnější. Méně časté plyšáčkování je takové nevinné. Dám vám příklad: Stojí Pepa vedle Kečupa a Pepa řekne něžným tulivým hláskem: „Kečup plýšáááááááá“. Kečup ví, že začíná jít do tuhého a ustrašeně řekne: „Ne,

Kečup není plyšáček“. Ale to udělal velkou chybu. Protože v tu chvíli se na něj všichni s jekem sesypou. Ještě vás jenom trochu ujistím, že plyšáčkování je čistý projev lásky a není to nic sadistického. O své stálé plyšáčky se staráme a pečujeme o ně tak, aby nevyšli ze cviku. Plyšáčkováním chceme dokázat, že někoho máme rádi, a když k nám po delší době přijde, tak ho tím vřele uvítáme. Je to uvítací i volnočasový rituál. Proto vás varuji, že když někdy půjdete kolem nás, dejte si na nás pozor.

Marta

Říkáte si, co dělá štika v zimě?
No přece běžkuje!

Běžkařská výprava do Orlických hor

Na konci února jsme už poněkolikaté zavítali do Orlických hor si trochu zaběžkovat a prožít pár krásných chvil v přírodě. Této výpravy se účastnili žabičky, vlčata a skauti.

Přespávali jsme u Krabů na chatě ve vysokém komfortu a luxusu.

Tím to Krabovcům moc děkujeme.

Po dobu výpravy jsme se samozřejmě zlepšovali v běžkování, ale také jsme se naučili, jak ujet lavině, táhnout psí spřežení a ulovit tuleně oštěpem. Někteří si osvojili i základy vaření, například z bobků mořského koníka.

Také jsme si vyzkoušeli práci sochařů a postavili jsme pomníčky našim tažným psům. Sobotní večer jsme zasvětili praktickému a zároveň i velice kreativnímu vyrábění jmenovek na batoh, nebo kam vás jenom napadne. Nesměla chybět ani ranní rozcvička a vyšlapávání nápisu do sněhu. Nakonec nás čekalo zdolání sjezdovky v Deštném. Sjíždělo se nejen klasicky pluhem, ale vznikly i mnohem originálnější styly. Sjížděli jsme na bříše, na zádech nebo dokonce stylem, „až budu chtít zabrzdít, tak spadnu“.

I přes občasný nedostatek sněhu si myslím, že se výprava opravdu povedla. Všichni jsme se domů vrátili živí, zdraví a plní skvělých zážitků.

Andrea

